

בב:

עין משפט  
נר מצוה

הַיּוֹם אַ מִי' סִי'א מַהֲלִי  
נִדְרִים הִלְכָה טו סַמָּה  
לְאֶרֶץ רַחֵם:  
הַיּוֹם בַּ מִי' סִי'ג מַהֲלִי  
נִדְרִים הִלְכָה [ג'] יֵד  
סַמָּה לְאֶרֶץ רַחֵם טוֹסִי'עַ יֵד  
סִימָן דְּלֵךְ סִימָן נִדְ:

נוסחת הריב"ן

(א) כְּשֶׁמֶלֶךְ: (ב) מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (ג) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (ד) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (ה) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (ו) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (ז) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (ח) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (ט) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן  
מִלֵּךְ: (י) כִּנְיָן: מִלֵּךְ: כִּנְיָן

מוסף רשמי

רביעי רמי בר חמא.  
נסיק נדרים, הרי עלי  
שכר וכו' שאלום.  
ומקום הכה נמתי  
המיתה נביא ואמר אז  
הוא, ואזה שגורה נגור  
שפעה ופעה ופעה ואחרי  
הוא וספר ענה לרשעים  
אפי' נתן דמך מני נין  
היה ענין (דמך דמך)  
בעיקר מהמים.  
נסיק ואז שאלום מו  
נסיק למי וזיקת דמס  
(דמס דמס) הרי  
הוא בעיקר.  
מחלה איזה למיכס למי  
נסיק ואז למי נסיק  
הרי ענין ואז שאל  
המסה הרלוטה, אכל  
אישורא אז עלי (דמך)  
במס.

פי' הרצ"ש

[illegible]

דלא דמי דחכם דעוקר הגדה

**יִצְחָק** דאמרי היינו דרמי בר חמא דרמי מבנייתא דלעיל ואין לדמות דמיה זו שנה לחלק ביניהם דודאי דעו אהרדי: **אמר** האשאה שנדרה בניור ושמעא חכירתא דאמרי אהרה הרני כפוק לטון אהתה תשופט עקב (בגאטא) כלומר כפוק דרכך אם תותר את גם אני אהיה מותרת שלא אקבל עלי נזירות לא יחול עלי או ללמא כי ממקי דליפר לה בעלה ואקורה כי בעיקבין ש לפרשו כמו עקב אשר שמע אברהם בקוילו וגו' (שם כו) ואפילו אם תותר הראשונה השניה אקורה שדכנתה להיות כמעיקרא קודם דיפר לה בעלה וכשאמרה בעיקבין נבאילו אמרה ואני דאמרין לעיל בבנייתא היא מותרת וחכירתא אקורה דכיון דחל עליה נזירות לא שפיק דהתנה ואריכות דבעל מינו גמי: **ואי** ס"ד כי אמר בעיקבין בעיקרא קמחשפיה. ואפילו תותר הראשונה השניה אקורה א"כ כמתניתין גמי אהתא אינו מיפר לה כי לפר לה ידדה ולקום ידיה אלף ש"ט כבולה מלתא מיתפיה ואותה! שאמרה בעיקבין היא גמי מותרת ואריכות לטון בעלתא הוא הי"ג דעת הנבעל כי אמר לה ואני נעמה אכול מילתא אם תותר היא שמה הוא יהיה מותר ולא יחול הלכך אלף מני מיפר דקאי בלא יחל דברו ואלו תאמר והא מתניתין לא אמר ואלו ואני וי"ל דהכי מדמי ליה דמי היכי דאשאה דאמרה הרני בעיקבין כבולה מילתא הי"ג בעל כבולה מילתא מיתפיה דנהי דודאי דלענין בעלתא שאמר דעמו כמעיקרא מפני שאין בירו אהרד ואינו נוטל דעמו להחיר אבל לעיל שצריך להחירה דעמו להחיר

ויזכר משאר מתפייסם והיו כאלו אמר הרני נצייקין ודחי לה  
 לעולם כמעיקרה מחפס ומ"מ אינו יכול להפיר הכא כיון דאמר  
 ואלי כלומר קיים ליה דמי אי מישיל אהקתמו מיפר ואי לא לא:  
 ורבינוהו הרני נזיר ואת ואסרה אמן שניהם אסורין ואי לא  
 שניהם מותרים כפי שהיה נדרו בנדרה. וקצירה  
 ליה דבעל מיעקד קא עקד ואי יפר לה גס שלו יותר וקאין בלא יחל  
 דקצירה ליה לתנא דברייתא דהכי קאמר הרני נזיר אס את ואפלי  
 אלא אמר אס ולכן אס אמהה אמן שניה אסורין וזהו קדקד  
 אמהתי דקתני כי אמר לה הרני נזיר אס דמיפר שלה וסלו קיים  
 ואס לאו שלא אמהה אמן שניה מותרין מפני שחלה נדרו בנדרה ולא  
 דמינא להיות נזיר אס לא תהיה גס היא נזירה: אמר רב יהודה  
 ברישא מיפר שלה וסלו קיים כמתני' ו' ומני ברישא שניהם  
 אסורין את שלה יפר ולא כמי שציינו קצורין מעיקרא שאינו יכול  
 להפיר את שלה דהיי' דסיפא משמע שחלה נדרו בנדרה דקאמר ויחל  
 אלא שניהם מותרין אפי' יכול להפיר שלה משום דקצירה ליה להאי  
 תנא דבעל מינז גי' וזהו החידוש דאסא לאשמעין אכל רישא דקתני  
 אסורין ומן שלה הפיר און זה שום פירוש דפשיטא דשניהם  
 אסורין כל זמן שלא הפיר: אמר אב"י תימא בדרבתי ברייתא  
 בגין דאמר ואב"י את דקא תלי נזיר בנדרה מתני' דקתני הרני נזיר ואת  
 ששבוש הדי מיפר שלה וסלו קיים. [פ'] ברייתא כגון דאמר לה הרני נזיר  
 ואפלי את שחלה נדרו בנדרה כלומר אס את נזירה גם מירומי יחול  
 לפיכך שניהם אסורין ואינו יכול להפיר בדמשמע לישנא דשניהם  
 אסורין וידיי טעמא לפי שחלה נדרו בנדרה ואם יפר את שלה גס את  
 סלו יתבטל וקאי בלא יחל דקצירה ליה דבעל מיעקד עקד ומתני'  
 דקתני הרני נזיר ואת פירוש שאינו מולה נדרו בנדרה אלא הוא  
 מקבל אנפשיה ממה נפקא [ו] ואת פ' שאינו מולה נדרו בנדרה  
 אלא הוא מקבל נזירות אנפשיה ואת דקאמר שחלה לא אס גם  
 אלא מילא להכל נזירות אנפשיה ואת דאמר שחלה בנפשיה'

[illegible]

אם, צ"ל משמע דלפחד זריקה מירי דהא אומר שם שהדיא ללמוד זריקה מהו וכל סוגיא יכו' :

**מי שאמר פרק רביעי נזיר**

מר וזערא כריה דרב מרי אמר. הא דמיעביא לן הכא אשה שנדרה  
בגזיר ושענה חזירה ואמרה ואי ושמע בעלה של ראשונה והספד  
לה אפילו למ"ד צל מיגז גיז היינו דבעי רמי בר חמא צ"פ דמסכת  
נדרים(ס:) הרי עלי ככשר וזכאי שלמים. כגון שמונה לפניו בשר

וזה שלמים ומחית נמי דהיתרא קמיה  
 ואמר זה הוא מהו: כי **מספיק איני**  
**בעיקרא מספיק**. כדחויין הני זכאי  
 שלמים קודם זריקה ואסירא: וזכאי  
 דילמא **בזננא מספיק**. כדחזירא  
 דלית ביה וסיתו לאחר זריקה שהותר  
 בצר בצרכיה וסירא. כי **בזננא**  
 היינו לבסוף דכל צר שהוא חזק  
 מנעטן לבסוף. וה"ל לגבי כך איתתא כי  
 אמרה ואני אי אמרת דבעיקרא מתפס  
 הויל לה קדוש הפרה ואסירא ואי  
 דאמרת דמיתפסא בזננא הויל לה  
 כלליתא הפרה וסירא: **מי דמי הסס**  
**כי אמר פרי עלי ככשר וזכאי שלמים**.  
 אפי' אמרת דבזננא מתפסין אפי'  
 אסור דחזבי שלמים לאחר זריקה  
 דמיס ימקש קדש **דלדלו** נאכל אכל  
 לשני ימים ולייל אחד (ו) דליכא  
 למימר הכי איתפסין זנינא דאס לא  
 כן מחי אפי' דינוריה: **אכל כהן**  
**כו**. ולא דמי כלל ומהכא לא תפשוט:  
**איכא דאמרי** היינו **זכאי בר תמא**.  
 דאמר אע"ג דלאחר זריקה דמיס  
 ימקש קדש כיון דמלי אכלי ליה  
 חוץ לחומת עזרה ככל העיר אי  
 אמרת **בזננא** תפס ודאי שרי אלא  
 הכי איבעיא **ה"ל** א (וידא) אמרה  
 (ז) לו: **הריני בעיקרב**. ובה עבלי  
 על ראשונה והסר לה אליבא דמ"ד  
 שזר מינו גיז מהו (מין) א (אמרין)  
 הא דקאמרה מהו **הריני בעיקרב**  
 "בכולי מלתא משמע האסר לנזירות  
 לנזירות א"ל **הספיק** וסור וסור  
 דהיתרא גיבול תלמודי מיתפסין וכו'

חברתה. והלא [ועדין] בעיקרן משמע בנפח: או דלמא במקמי  
 דליפר לה בעלה. משמע דמשמע כמו דלמרה הריני נזירה  
 כמותין עד סוף נזירותי דהיינו סמוך להפרה דבעל דנזירותה  
 משכה ואזלה עד שספר לה בעל וכשהפר לה בעל אזלה לה  
 בסוף נזירותה ולעולם מיקמי דליפר לה בעל קאמר וזי הפר  
 לה בעלה לראשונה אסורה חברתה: פ"ט האשה שנדרה בנזיר  
 ושמע בעלה ואמר ואני אינו יכול להפר ואי ס"ד דכי אמר לה  
 הריני בעיקרין (א) כמעיקרא. מקמי הפרה משמע וקיימא  
 לן נמי דבעל מיגו גיין וכו"ס היכא דלמך ואני סתם ולא אמר  
 בעיקרין דמשמע דבעיקרא מיתמיס אי"ב אשכחתי דכי קאמר לה  
 ואני משמע דיתחא ליה דתקיים עילוה נזירות עד דלימא איזו ואני  
 ולקבל עילוי נזירות וליפר לה נזירות דדה ולקיים נזירות דדיה  
 הא (א) לאו איתמיס בנדרה אלא במקמי הפרה אלא לאו  
 א"מ מדחיי יכול להפר לה ב דככולה מילתא מיתמיס והלכך דא  
 לא מצי מיפר דאי מיפר את שלה נמא מיפר את שלו. אה אשה  
 אחרת דלמרה לה הריני בעיקרין כיון דהיפר בעל לראשונה איזי  
 נמי מותרת: לא לעולם. אימא לך דבעיקרא מתמיס: והכא. עעמא  
 מאי דאמר לה מצי מיפר לה דכיון דלמך לה ואני כלומר קיים ליכר  
 דמי: הריני נזיר אלא ואזלה מצי מיפר את שלה. והאי דליפר  
 לה ואח לאו הוי קיום לפי שאין אדם יכול להזיר את אשתו בנזיר:  
 מפני שאלה נדרו בנדרה. דמשמע דקאמר הריני נזיר את  
 את תהא נזירה וטעין דלא אמרה אמן שניהם מותרין: אבי אמר  
 אפי' פיהא (א) ומוחרין ולא קשיא ונמא עסקין בנדרתיא  
 כגון דלמך לה הריני נזיר אלא דקאמר דלמך לה הריני נזיר  
 אס תהא נזירה והלכך היכא דלמרה אמן שניהם אסורין וזי לא  
 אמרה אמן שניהם מותרין שכן הוא תולה מנר בנזירה:  
 ומתניתין  
 שון שאלה קאמר לה כלומר רואה את להיות נזירה כמו כן:  
 באשה

[illegible]

## מסורת הש"ס

(א) נדרים יא; ע"ש.  
(ב) [תוספתא פ"ג, ג] ל"ל  
ר"ה.

## הגהות הב"ח

(6) נתי לנולם בעקבות קא  
חמשים והכל: (3) רשי  
דיס מה אערע ווי דאס  
דערס גיט סוף קא  
ע"ל: (4) רשי ווי דמי ווי  
פאר איהר אדא וואס  
דאס דאס חמשים זענען דאס  
אן אלט: (5) רשי  
אסא דאס ווי איהר אלט  
הייז ווי נתי חמשים  
דערפאר חמשים נתי  
נאך נאך ווי דאס:  
(6) רשי ווי איהר אלט  
דערפאר בעיקר חמשים  
אסא ווי ערשט חמשים  
איהר אלט ווי דאס  
אסא חמשים ווי וואס  
אסא דאס אסא חמשים  
לדאס חמשים אלט  
דאסא חמשים אלט  
(7) רשי חמשים אלט  
חמשים דאסא חמשים

## הגהות מהר"ב

[illegible]

### הגהות החוספות

1. תיבות ולוחות נמחק ונ"ל  
והא' חשה שאמרה הררי  
נעיקבך היא כו'. 2. נ"ל  
חס. 3. נ"ל חס. 4. תיבות  
שאל בתמידי נמחה.

פי' הרא"ש (המשך)

[illegible]